

Arrest

nr. 184 148 van 21 maart 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 29 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 maart 2016 houdende de niet in overwegingname van een aanvraag machtiging tot verblijf als ouder van een Belgisch kind, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 april 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 mei 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 februari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. BUYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit de stukken van het administratief dossier en uit eerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, blijkt het volgende:

1.1. Verzoeker verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn te L. op X.

1.2. Verzoeker verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 12 oktober 1995. Hij verklaart zich vluchteling op 16 oktober 1995. Op 16 oktober 1995 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 22 december 1995 oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat

verder onderzoek noodzakelijk is. Op 19 december 1996 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot ongegrondheid van de asielaanvraag.

1.3. Op 27 maart 1998 wordt verzoeker opgesloten in de gevangenis van Middelburg (Nederland) uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

1.4. Op 3 augustus 1999 verklaart de Vaste Beroepscommissie het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvankelijk, doch ongegrond en weigert verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling. Hiertegen stelt verzoeker een beroep in bij de Raad van State. Op 1 maart 2002 vernietigt de Raad van State de beslissing van de Vaste Beroepscommissie. Op 9 juli 2002 verklaart de Vaste Beroepscommissie het beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontvankelijk, doch ongegrond en weigert verzoeker de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.5. Op 26 januari 2000 dient verzoeker een regularisatieaanvraag in op grond van de wet van 22 december 1999.

1.6. Op 24 januari 2001 wordt verzoeker veroordeeld door de rechtbank in 's Hertogenbosch (Nederland) tot een definitieve gevangenisstraf van 10 jaar uit hoofde van inbreuken op de drugswetgeving.

1.7. Op 22 maart 2002 sluit de minister van Binnenlandse Zaken verzoeker uit van het toepassingsgebied van de wet van 22 december 1999. Tegen die beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest van 23 februari 2005 met nummer 141.068 verwerpt de Raad van State het beroep van verzoeker.

1.8. Op 12 november 2002 wordt een bevel om het grondgebied te verlaten aan de verzoeker ter kennis gebracht. Tegen deze beslissing dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State. Bij arrest van 25 mei 2005 met nummer 145.011 wordt het beroep verworpen.

1.9. Op 29 juli 2004 wordt een overname gevraagd door de Nederlandse autoriteiten. Dit verzoek wordt op 30 juli 2004 afgewezen. Op 16 november 2004 verzoekt Nederland een tweede keer tot overname. Op 21 december 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Op 21 december 2004 wordt verzoeker onder escorte overgedragen door Nederland. Eens in België wordt hij vastgehouden in Vottem. Op 24 december 2004 wordt verzoeker in vrijheid gesteld met oog op het sluiten van een huwelijk.

1.10. Op 3 februari 2005 huwt verzoeker met N.D., een Belgische onderdaan. Zij hebben vier kinderen samen.

1.11. Op 14 februari 2005 dient verzoeker een aanvraag tot vestiging in, als echtgenoot van een Belg.

1.12. Op 16 maart 2005 verwerft verzoeker een recht op vestiging in België.

1.13. Op 4 januari 2008 wordt verzoeker door de Nederlandse autoriteiten opnieuw overgedragen aan België.

1.14. Op 31 juli 2008 wordt verzoeker in het bezit wordt gesteld van een F-kaart afgeleverd te Essen en geldig tot 16 juli 2013. Die F-kaart werd op 23 april 2013 afgenomen.

1.15. Op 18 januari 2011 wordt verzoeker aangehouden en vastgehouden in de gevangenis te Antwerpen van 19 januari 2011 tot en met 22 maart 2011.

1.16. In het kader van een Europees aanhoudingsbevel wordt verzoeker uitgeleverd aan Duitsland op 23 maart 2011. Bij vonnis van 29 november 2011 van de arrondissementsrechtbank te Kassel (Duitsland) wordt verzoeker veroordeeld tot een gevangenisstraf van 8 jaar en 11 maanden uit hoofde van druggerelateerde feiten.

1.17. Op 9 mei 2012 wordt verzoeker overgedragen aan België met het oog op het uitzitten in een Belgische gevangenis van zijn straf zoals uitgevaardigd en uitgesproken door Duitsland, hetgeen was

afgesproken in het kader van het Europees aanhoudingsbevel. Verzoeker zit zijn gevangenisstraf uit te Antwerpen van januari 2011 tot halverwege mei 2012. Hij wordt vervolgens overgebracht naar de gevangenis van Hasselt waar hij zijn gevangenisstraf verder uitzit tot halverwege januari 2014. Halverwege januari 2014 wordt hij overgebracht en verblijft hij verder in de gevangenis van Antwerpen. Op 17 januari 2014 wordt verzoeker in het statuut van beperkte detentie geplaatst. Vanaf 9 mei 2014 wordt verzoeker onder elektronisch toezicht geplaatst.

1.18. Op 14 mei 2013 wordt verzoeker in het bezit gesteld wordt van een F-kaart afgeleverd te Essen en geldig tot 23 april 2018.

1.19. Verzoeker wordt opgeroepen om te verschijnen voor de Commissie van Advies voor Vreemdelingen in het kader van een voorstel tot uitzetting overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt een nota opgesteld ter uitvoering van artikel 7 van het koninklijk besluit van 28 juli 1981 betreffende de Commissie van Advies voor Vreemdelingen.

Op 23 september 2014 verschijnt verzoeker voor de Commissie van Advies. Er worden door verzoeker en zijn raadsman aan de hand van een nota met inventaris stukken neergelegd, die zich in het administratief dossier bevinden.

Op 12 oktober 2014 wordt door de Commissie van Advies omtrent de voorgenomen uitzetting een voorafgaand negatief advies inzake de uitzetting van verzoeker uit België verleend.

1.20. Op 10 maart 2015 wordt ten aanzien van de verzoeker een koninklijk besluit tot uitzetting genomen. Verzoeker stelt een beroep in tegen dit besluit bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.21. Op 12 maart 2015 wordt opdracht gegeven aan de burgemeester van Essen om het koninklijk besluit tot uitzetting te betekenen en de Belgische verblijfsvergunning over te maken aan het bestuur. Op 5 mei 2015 laat de gemeente Essen weten dat de verblijfskaart niet kon worden ingetrokken.

1.22. Op 24 juli 2015 wordt verzoeker bevolen om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering onder de vorm van een bijlage 13septies. Er wordt tevens een attest tot afneming van de F-kaart gegeven, onder bijlage 37.

Op 29 juli 2015 vordert verzoeker de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 30 juli 2015 met nummer 150 275 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voormeld beroep.

Er wordt voor verzoeker een Europees laissez-passer verkregen. Verzoeker koopt zelf een ticket naar Istanboel met vertrekdatum op 17 augustus 2015. Die repatriëring op die datum wordt geannuleerd, aangezien verzoeker diende te worden weerhouden voor de onderzoeksrechter.

Op 7 augustus 2015 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in tegen het bevel van 24 juli 2015 om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering. Dit hangende beroep is bij de Raad gekend onder rolnummer 176 756.

1.23. Op 11 september 2015 vraagt verzoeker een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van vader van een minderjarige Belg. Op 21 oktober 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) de beslissing om de aanvraag van 11 september 2015 niet in aanmerking te nemen. Deze beslissing wordt op 29 maart 2016 betekend aan verzoeker. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 188 487.

1.24. Op 29 maart 2016 vraagt verzoeker opnieuw een verblijfskaart van een familielid van een Belg, met name in de hoedanigheid van vader van een minderjarige Belg. Op 31 maart 2016 neemt de gemachtigde de beslissing om de aanvraag van 29 maart 2016 niet in aanmerking te nemen. Deze beslissing wordt op 5 april 2016 aan de verzoeker ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing:

“Betreft:

B., G., Nationaliteit Turkije, Geboren op (...)1965, Verblijvende te (...) NN xxx

Mijnheer B.,

Overwegende dat u op 10.03.2015 het voorwerp heeft uitgemaakt van een koninklijke uitzettingsmaatregel dat op 405.2015 aan u betekend werd en in werking is getreden na vrijstelling uit de gevangenis;

Overwegende dat de koninklijke uitzettingsmaatregel, in tegenstelling tot de teruggedrijving en het bevel om het grondgebied te verlaten, die onmiddellijke maatregelen zijn, een veiligheidsmaatregel is die voor de toekomst de binnenkomst, het verblijf en de vestiging verbiedt, tenzij het besluit opgeschort of ingetrokken is of een termijn van tien jaar verstreken is; dat het feit dat men voor een duur van tien jaar van het Belgisch grondgebied verbannen is een obstakel vormt voor een toelating of machtiging tot een verblijf of tot vestiging door het bestuur; dat de wetgever uitdrukkelijk voorzien heeft dat het besluit moest worden opgeschort of ingetrokken opdat de verbodsmaatregel ophoudt van kracht te zijn en dat, zolang deze maatregel niet opgeheven is, het bestuur het verblijf of de vestiging niet kan toekennen (zie Raad van State, arrest nr. 218401 van 9 maart 2012);

Overeenkomstig artikel 26 en 46 bis van de wet van 15/12/1980 vormt het feit dat men onderworpen is aan een koninklijke uitzettingsmaatregel dat noch ingetrokken, noch opgeschort is en dat een verbod om het Rijk gedurende tien jaar binnen te komen omvat bijgevolg a fortiori een obstakel voor het bekomen van een verblijfstitel;

Overwegende dat u geen aanvraag tot schorsing of opheffing van de koninklijke uitzettingsmaatregel ingediend heeft, overeenkomstig artikel 46bis van de wet van 15/12/1980;

Aangezien u nog steeds onderworpen bent aan een ministerieel terugwijzingsbesluit dat op 4.05.2015 aan u betekend werd kan uw verzoek tot gezinshereniging niet in aanmerking worden genomen. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken, aangezien de afgifte ervan illegaal is en als onbestaande moet worden beschouwd.”

1.25. Op 31 maart 2016 neemt de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 5 april 2016 vordert de verzoeker de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van voormelde beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 7 april 2016 met nummer 165 407 verwerpt de Raad voormeld beroep.

De voorziene repatriëring wordt geannuleerd, aangezien de verzoeker diende te worden weerhouden voor de onderzoeksrechter.

Op 14 april 2016 dient verzoeker een beroep tot nietigverklaring in tegen het bevel van 31 maart 2016 om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering. Dit hangende beroep is gekend onder rolnummer 187 925.

1.26. Bij arrest van de Raad nr. 170 487 van 24 juni 2016 wordt het koninklijk besluit tot uitzetting van 10 maart 2015 vernietigd.

2.1. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt volgende exceptie op:

“Verzoeker maakt het voorwerp uit van een KB tot uitzetting dat nog steeds in het rechtsverkeer aanwezig is en ten gevolg waarvan hij zich gedurende 10 jaar niet op het grondgebied mag bevinden. Verzoeker toont niet aan dat het KB tot uitzetting werd opgeheven of opgeschort en heeft derhalve geen belang bij het inleiden van huidige vordering.”

Bij arrest van de Raad nr. 170 487 van 24 juni 2016 werd dit koninklijk besluit van 10 maart 2015 vernietigd. Bijgevolg kan de verwerende partij zich niet meer steunen op dit koninklijk besluit om het belang aan verzoeker te onttrekken. De exceptie wordt niet aangenomen.

2.2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

2.2.2. Ter zitting van 15 maart 2016 delen beide partijen mee dat verzoeker op 2 september 2016 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. De verwerende partij legt in dit verband een stuk neer.

De advocaat van verzoeker deelt mee dat verzoeker door de vernietiging van het koninklijk besluit van 10 maart 2015 bij arrest van de Raad nr. 170 487 van 24 juni 2016, weer in zijn voorgaande rechten is geplaatst en daarom een F+ kaart heeft ontvangen.

Uit de feiten uiteenzetting onder punt 1. van dit arrest blijkt dat verzoeker inderdaad op het ogenblik waarop het koninklijk besluit tot uitzetting werd genomen, met name 10 maart 2015, in het bezit was van een F-kaart geldig tot 23 april 2018. Deze F-kaart werd afgenomen als gevolg van dit koninklijk besluit. Het koninklijk besluit tot uitzetting werd vernietigd en verzoeker werd, blijkens de informatie die de verwerende partij heeft verschaft, op 2 september 2016 opnieuw in het bezit gesteld van een F-kaart.

Gevraagd naar het belang dat verzoeker nog heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing, stelt de advocaat van verzoeker dat het koninklijk besluit waarop de bestreden beslissing steunt, werd vernietigd, en dat er in antwoord op de aanvraag gezinshereniging van verzoeker een bijlage 20 had moeten worden gegeven in plaats van een weigering tot in overwegingname.

Het wordt niet betwist dat de bestreden beslissing uitsluitend is gemotiveerd op het feit dat verzoeker het voorwerp uitmaakt van een koninklijk besluit tot uitzetting en dat dit koninklijk besluit tot uitzetting inmiddels bij arrest van de Raad nr. 170 487 van 24 juni 2016 werd vernietigd. Verzoeker werd echter op 2 september 2016 opnieuw in het bezit gesteld van een F-kaart. Bij een vernietiging van de huidige bestreden beslissing zou zijn aanvraag gezinshereniging weer open staan, maar zou het bestuur moeten vaststellen dat verzoeker inmiddels al beschikt over een F-kaart, wat hij ook beoogde door de aanvraag gezinshereniging van 29 maart 2016, die aanleiding heeft gegeven tot huidige bestreden beslissing.

Waar verzoeker aanvoert dat hij een bijlage 20 had moeten ontvangen in plaats van een beslissing tot weigering tot in overwegingname, rijst de vraag naar het belang dat verzoeker actueel heeft bij deze kritiek, gezien hij momenteel in het bezit is van een F-kaart en verzoeker niet verduidelijkt welke invloed deze verschillende beslissingen met hun beroepsmogelijkheden actueel nog zou hebben op zijn inmiddels legale verblijfstoestand.

Gelet op het feit dat verzoeker weer in het bezit is van een bewijs van zijn verblijfsrecht op basis van gezinshereniging (F-kaart) en hij niet aantoonbaar is dat zijn belang zou bestaan bij een vernietiging van de bestreden beslissing waardoor zijn aanvraag gezinshereniging met zijn dochter opnieuw open zou staan terwijl hij al een F-kaart heeft, wordt *in casu* vastgesteld dat verzoeker geen actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op de nietigverklaring van het koninklijk besluit tot uitzetting van 10 maart 2015 dat aan de basis lag van huidige bestreden beslissing, past het de kosten van het beroep *in casu* ten laste te leggen van de verwerende partij. Ter zitting uit de verwerende partij geen bezwaar tegen de ten laste legging van de kosten.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET